

DE SLAPENDE BOEDDHA

Stil de nacht als eindelijk
't lijf zich uitstrekt en ontspant;
geest tot rust komt en terugkeert
naar het onbegrensde land
Vage flarden van gedachten,
't voorbijgaan van een trein;
beelden, woorden en structuren
lossen op in zomaar zijn

Wie wil nu nog iets bereiken?
Wie heeft nu het hoogste woord?
Waar zijn alle grootse plannen?
Waar wordt nog protest gehoord?
Heel de wereld is verdwenen.
Alle drama's zijn vergaan.
Alle zorgen en gepieker
zijn volledig van de baan

Krijgsgeweld en burenruzies
stoppen, politiek verstomt
leiders, strijders liggen weerloos
tot de nieuwe morgen komt
Al die slapende gezichten
al die hulzen zonder held
van wie zijn ze, wie bestuurt ze
als de nacht ze heeft geveld?
Dan, zodra we wakker worden

Yoyo

wordt de film weer aangezet
en gedreven door gedachten
springt ons lichaam weer uit bed
In dit Ik-scenario
lijkt het of we meester zijn
van ons doen en van ons laten;
van ons leven, van ons brein

Dus we rennen en we jagen
naar de roem en naar het goud.
Maar het wonder dat ontgaat ons,
het mysterie laat ons koud
Tot we op een dag ontwaken
voor de schat achter de waan,
voor de liefde zonder eisen,
voor de dans van het bestaan

Nu zijn we niet meer gescheiden
van ons Zelf en van elkaar.
Iets bezielt ons, doet ons, leeft ons;
lacht erbij en kijkt ernaar
En als we nu weer gaan slapen,
gaan we even terug naar huis.
Want dat Niets dat eerst zo niks leek
Is ons wezenlijke thuis.

"Peace of mind facing horror" (detail) – olieverfschilderij van Yoyo Olivier - van der Kooi
yoyo@yoyo.nl - www.yoyo.nl